

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110010079
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7110010079.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného Mgr. A. L. pre trestný čin skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, na verejnom zasadnutí dňa 26. novembra 2014 v Košiciach o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 23.1.2014, sp.zn. 4 T/7/2010 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 23.1.2014, sp.zn. 4T/7/2010 bol obžalovaný Mgr. A. L. oslobodený podľa § 285 písm. c) Tr.por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin skrátania dane a poistného podľa § 148 ods. 1, ods. 4 Zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, ktorých sa mal dopustiť tak, že

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, Tomášikova č. 1 dňa 26.04.2000 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za I. štvrťrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnych dodávateľských faktúr č. 1/2000, p. č. 00049 zo dňa 10.01.2000 na sumu 799.500,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. 0022000, p. č. 00050 zo dňa 20.02.2000 na sumu 713.400,- Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000, fa. č. 0032000 p. č. 00051 zo dňa 15.03.2000 na sumu 824.100,-Sk, ktorá mala byť uhradená 31.03.2000 všetky v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K..D.. s.r.o. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za I štvrťrok 2000 boli uvedené faktúry nahradené ďalšími fiktívnymi faktúrami dodávateľa spol. A., s.r.o. L., ktoré mali byť vystavené v dňoch 16.01.2000, 19.02.2000 a 08.03.2000 v rovnakých sumách, všetky uhradené v hotovosti vrátane DPH, v rovnakých dňoch, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH uplatnil DPH na vstupe bez uskutočneného zdaniteľného plnenia a tak skrátol vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 437.000,-Sk

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, Tomášikova č. 1 dňa 26.01.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za IV. štvrťrok roku 2000 neoprávnene uplatnil DPH na vstupe z fiktívnej dodávateľskej faktúry č. 0010/2000, p. č. 000525 zo dňa 14.10.2000 vo výške 829.619,-Sk ktorá mala byť uhradená 31.10.2000, v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K..D.. s.r.o. L., pričom v súvislosti s vykonanou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 13.01.2004 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 28.10.2003 týkajúceho sa rozhodnutia na dodatočný dorub DPH za IV. štvrťrok 2000 bola uvedená faktúra nahradená ďalšou fiktívnou faktúrou dodávateľa spol.

A., s.r.o. L., ktorá mala byť vystavená dňa 26.10.2000 v rovnakej sume a uhradená v hotovosti vrátane DPH, taktiež 31.10.2000, teda v uvedenom daňovom priznaní k DPH si uplatnil DPH na vstupe bez uskutočniteľného zdaniteľného plnenia a tak skrátil DPH vo vzťahu k štátnemu rozpočtu SR v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 155.132,-Sk

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, Tomášikova č. 1 dňa 03.04.2001 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnických osôb v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2000 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom počas vykonanej daňovej kontroly dane z príjmov právnických osôb za uvedené obdobie bola predložená dňa 13.08.2003 ku kontrole dodávateľská faktúra č. 1/12/2000 zo dňa 15.12.2000 od dodávateľa Ing. C. M., ul. O. č. XX, L. vo výške 1.239.040,-Sk, ktorá mala byť uhradená 15.12.2000 pričom Ing. M. ako podnikateľský subjekt za roky 1999 až 2002 podával na Daňovom úrade čestné prehlásenia o tom, že nemal žiadne príjmy z podnikania, čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov a zároveň dodatočne počas kontroly boli predložené dodávateľské faktúry od spoločnosti A., s.r.o. L., vystavené v dobe od 16.01.2000 do 26.10.2000 v celkovej výške 2.574.487,- Sk bez DPH, pričom nebolo preukázané, že došlo k plneniu zo strany spol. A., s.r.o. a výdavok bol Daňovému úradu Košice I uznaný za nepreukázaný a náklady vyplývajúce z nepreukázaného plnenia formou odpisov z technického zhodnotenia budovy vo výške 64.362,-Sk považoval správca dane za neuznané výdavky, pričom vzhľadom k vyčíslenému základu dane Daňovým úradom Košice I pri kontrole zistené skrátenie dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 325.700,- Sk,

- v Košiciach na Daňovom úrade Košice I, Tomášikova č. 1 dňa 03.04.2002 ako splnomocnený zástupca spol. V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnickej osoby v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 vykázal nulovú daňovú povinnosť, pričom v súvislosti s vykonanou komplexnou kontrolou Daňového úradu Košice I v dobe od 06.06.2003 do 01.10.2003 v rámci doplnenia odvolania dňa 09.12.2003 k odvolaniu zo dňa 07.11.2003 proti dodatočnému platobnému výmeru Daňového úradu Košice I č. XXX/XXX/XXXXX/XXXX zo dňa 27.10.2003 týkajúceho sa rozdielu na dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 bola predložená dodávateľská faktúra č. 0142001 zo dňa 17.12.2001 od dodávateľa G. Š. - M., L. č. X L. vo výške 3.207.800,-Sk ktorá mala byť uhradená dňa 15.01.2002, pričom G. H. ako podnikateľský subjekt od roku 1998 nepodával daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb ani k DPH a jeho sídlo je neznáme, čo bolo zistené Daňovým úradom Košice I, čím nebolo preukázané vynaloženie nákladov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, pričom vzhľadom k vyčísleniu základu dane Daňovým úradom Košice I pri kontrole bolo zistené skrátenie dane z príjmov právnických osôb a tak skrátil daň z príjmov právnických osôb vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 937.280,-Sk

čím takto celkovo svojim konaním skrátil daň vo vzťahu k štátnemu rozpočtu v zastúpení Daňovým úradom Košice I vo výške 1.855.112,- Sk (61.578,44 €),

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry Košice I (ďalej len „odvolateľ“) a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku uvádza, že podľa jeho názoru bolo výsledkami tak prípravného konania, ako aj dokazovaním na súde dostatočne preukázané, že sa obžalovaný dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby. Vo všeobecnosti poukazuje, že z výpisu obchodného registra vyplýva, že konateľmi spoločnosti V. s.r.o. bolo od 21.4.1999 do 27.1.2002 A. V. (vyd. R.), následne od 28.1.2002 do 2.11.2003 Y. T. a od 3.11.2003 Ing. R. G.. Tieto osoby boli konateľmi spoločnosti, avšak „len na papieri“ nakoľko všetku činnosť zabezpečoval a vykonával obžalovaný, čo vyplýva z jeho výpovede, ako aj z výpovedí svedkov a obsahu listinných dôkazov. Sám obžalovaný uviedol, že i napriek tomu, že nebol konateľom spoločnosti, tak zmluvy a dodávky tovaru pre uvedenú spoločnosť zabezpečoval sám, resp. v štvrtej časti skutku podal daňové priznanie. Konal tak na základe poverenia zo strany A. V. (vyd. R.) vykonávať funkciu konateľa spoločnosti V. s.r.o. v roku 1999. Z výpovedí uvedených svedkov, najmä A. V. (vyd. R.) i Y. T. je tak zrejmé, že za spoločnosť navonok vystupoval obžalovaný. Táto okolnosť vyplýva i z Vyhlásenia pristupujúceho spoločníka, kde obžalovaný vyhlásil, že od 15.7.1999 konateľka A. V. (vyd. R.) nevykonávala svoju činnosť a túto spoločnosť viedol a riadil obžalovaný. Taktiež i Ing.

R. G. uviedla, že predmetnú spoločnosť odkúpila od obžalovaného, ktorý v nej chcel spätne upravovať daňové doklady zmenou faktúr spoločnosti A., s.r.o. za spoločnosť K.D.. s.r.o. Túto okolnosť, teda, že obžalovaný konal v mene spoločnosti V. s.r.o. potvrdila i Ing. H. K., pracovníčka daňového úradu. JUDr. L. O. potvrdila, že doklady pre spracovanie daňového priznania jej dával obžalovaný, ktorý vystupoval za spoločnosť na základe plnej moci od A. V. (vyd. R.). Týmito skutočnosťami je dostatočne preukázané, že to bol obžalovaný, ktorý konal za spoločnosť V. s.r.o. K prvej a druhej časti žalovaného skutku bol vypočutý W. E., konateľ spoločnosti A., s.r.o., ktorý ju prevzal v roku 2000 od D. D., pričom táto spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť a on ani obžalovaného, ani spoločnosť V. s.r.o. nepozná. Bol to sám obžalovaný, ktorý ešte v prípravnom konaní vypovedal, ako vymenil faktúry pred kontrolou daňového úradu. K tretej časti žalovaného skutku bol vypočutý Q. M., ktorý uviedol, že o podnikateľskej činnosti svojho otca Ing. C. M. (t. č. už nebohého) nič nevie a taktiež nemá vedomosť, žeby jeho otec pracoval pre obžalovaného. Toto potvrdzujú i správy daňového úradu, nakoľko z čestných prehlásení vyplýva, že Ing. C. M. v rokoch 1999 - 2002 nemal príjmy z podnikania. Napokon, v štvrtej časti žalovaného skutku to bol sám obžalovaný, ktorý priznal podanie daňového priznania v postavení povereného štatutára. Tu nebolo však možné vypočuť G. Š., nakoľko je jeho pobyt neznámy a v inej trestnej veci je na menovaného vydaný príkaz na zatknutie. Avšak podľa správy daňového úradu G. H. nie je platcom DPH a nepodával daňové priznania od roku 1998. Závery daňovej kontroly však svedčia o tom, že boli zamenené doklady u firiem K. s.r.o., MB. Š. - M., A., s.r.o. a tieto spoločnosti nedodali v skutočnosti spoločnosti V. s.r.o. materiál a nevykonávali činnosti uvádzané obžalovaným, čo je potvrdené výpoveďou C. D.. Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný, pričom neprichádza do úvahy použitie zásady „in dubio pro reo“, čo by prichádzalo do úvahy len ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvali aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Použitie tejto zásady je prípustné až vtedy, ak vzniknuté pochybnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolateľ navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil tomuto na nové rozhodnutie.

Obžalovaný využil svoje právo v zmysle ustanovenia § 314 Tr.por. a k odvolaniu odvolateľa podal prostredníctvom svojho obhajcu nasledujúce vyjadrenie.

Odvolateľ odôvodňuje odvolanie predovšetkým tým, že to bol obžalovaný, ktorý bol jedinou trestnoprávne zodpovednou osobou a to na základe výpovedí svedkov uvedených v odvolaní. Je potrebné zvýrazniť, že vo veci bola dňa 11.4.2007 odmietnutá obžaloba s rozsiahlym pokynom na došetrenie, avšak zásadné skutočnosti neboli ozrejmene. Skutok podľa obžaloby mal byť spáchaný tzv. fiktívnymi faktúrami na uplatnenie si DPH na vstupe, najmä v období prvých troch štvrtrokov 2000, no daňové kontroly boli vykonané o 3 roky neskôr. Ak svedkyňa A. R. (rod. V.Á.) spochybnila na splnomocnení -ktoré mala dať obžalovanému - svoj podpis, tak zodpovednosť v plnom rozsahu vznáša niekto iný, nie však obžalovaný. Svedok W. E. nemohol vypovedať o zásadných skutočnostiach, nakoľko konateľom spoločnosti A. s.r.o. sa stal až 11.12.2000, kedy nadobudol spoločnosť od D. D., preto nemohol sa vyjadrovať k faktúram za mesiace január, február a marec 2000 týkajúcich sa prác pre spoločnosť V. s.r.o. V rozhodnom období bol teda konateľom D. D., ktorý nebol vypočutý pre údajný pobyt mimo územia SR. Y. T. sa stal konateľom spoločnosti V. s.r.o. až 28.1.2002, teda nemohol zásadným spôsobom vypovedať ku skutočnostiam týkajúcich sa už uvedených štvrtrokov v roku 2000. Vzhľadom na deň, kedy sa stal konateľom, sa nemohol vyjadrovať k prácam vykonaným firmou G. Š.A. - M., resp. firmou Ing. C. M.. Obdobne i Ing. R. G. sa stala konateľkou až 17.10.2003, teda o žalovanom skutku mohla mať len sprostredkované informácie. Taktiež C. D. neuvádza nič podstatné, pretože faktúry sa netýkali spoločnosti K.D.. s.r.o., ale A., s.r.o. Ing. H. K. vypovedala rozporne, najmä však uviedla pred súdom, že nepreverovala DPH, pričom práve DPH je predmetom tohto konania.

Prvá časť žalovaného skutku je teda ozrejmená výpoveďou C. D., ale predovšetkým faktúra spoločnosti K.D.. bola nahradená (nie účelovo) riadnou faktúrou od spoločnosti A.. Obdobne sa to týka i druhej časti žalovaného skutku. U tretej časti žalovaného skutku nie je dôkazom toho, že nedošlo k plneniu zo strany dodávateľov to, že u Ing. C. M. sú prehlásenia, že nemal žiadne príjmy z podnikania, to nepotvrďuje tvrdenia obžaloby a tento mal byť vypočutý ešte pred svojou smrťou, čo nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného. V tejto súvislosti je výpoveď syna menovaného - Q. M. úplne nepodstatná. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že to, že osoby G. H. alebo D. D. sú na neznámom mieste,

možno považovať za dôkaznú núdzu a nie naopak, hodnotiť ako dôkazy o vine. Napokon, čo sa týka štvrtej časti žalovaného skutku, A. R., rod. V. bola konateľkou do 27.1.2002, po tomto dátume ju už nemohol zastupovať, pretože konateľom bol Y. T.. Nakoľko znalecký posudok znalkyne Ing. H. D. uvádza skutočnosti svedčiace v prospech obžalovaného, je pochopiteľné, že na to obžaloba nepoukazuje a uvádza vyjadrenia znalkyne ku skutočnostiam, či sú doklady v pôvodnom stave, resp. originálne, konštatácia a absencie výsledovky a súvahy, ako aj daňového priznania DPH za uvedené obdobie a absencia inventúrneho súpisu majetku. Čestné prehlásenia Ing. C. M. za roky 1999 až 2001 - podané 7.10.2002, nemajú odtlačok pečiatky daňového úradu a čestné prehlásenie za rok 2002 - dátumované dňom 2.1.2003, bolo podané 20.11.2002, čo už bolo po smrti menovaného.

Napokon, ku skutkom uvedeným v obžalobe malo dôjsť pred 14imi rokmi, prvostupňový súd od počiatku nahrádzal nedostatky prípravného konania a aj vyjadrenie obžalovaného sponchyňuje obžalobu. Niet dôkazov, ktoré by preukazovali spáchanie skutku obžalovaným, naopak dôkazy, ktoré mohli byť vykonané, vykonané neboli bez zavinenia obžalovaného. Že tak neurobil vyšetrovateľ v rozhodnom čase nemožno hodnotiť v neprospech obžalovaného. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie odvolateľa v plnom rozsahu zamietol.

Zástupca krajského prokurátora v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na podrobné zdôvodnenie podaného odvolania, nakoľko vzhľadom na dôkaznú situáciu je postup podľa § 285 Tr.por. vylúčený, zotrval na návrhu, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na podrobné vyjadrenie obhajoby k podanému odvolaniu, obhajobe nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré by mala byť vec zrušená a vrátená na opätovné prejednanie a rozhodnutie, nakoľko je tu stav dôkaznej núdze a z odvolania nie je zrejmé, aké dôkazy navyše bolo potrebné vo veci vykonať a navrhol jednoznačne odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný sa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Odvolací súd skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Krajský súd potom pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaného postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti na základe obsahu spisového materiálu a z neho vyplývajúcich skutočností dospel k záveru, že právny záver okresného súdu je predčasný a nezodpovedajúci úplne skutkovým zisteniam vyplývajúcim z dôkaznej situácie. Ku správnym a úplným skutkovým zisteniam dôjde súd len vtedy, keď vykoná nielen všetky dosiahnuteľné dôkazy, ale ich tiež v jednotlivostiach i v ich súhrne správne vyhodnotí.

V tejto súvislosti pri postupe v zmysle citovaného § 2 ods. 12 Tr.por. je potrebné pri hodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia) postupovať pri hodnotení dôkazov tak, že toto musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

V zmysle ustanovenia § 168 ods. 1 Tr.por., v odôvodnení rozsudku súd stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenie opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Odvolačí súd preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia, podaného opravného prostriedku, vyjadrenia sa obžalovaného k nemu a obsahu spisového materiálu zistil nasledovné.

Z doposiaľ vykonaných dôkazov a to ako výpovedí vypočutých svedkov, tak i listinných dôkazov vyplýva, že obžalovaný ako „splnomocnený zástupca“ spoločnosti V., s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z pridanej hodnoty v rámci podaného daňového priznania k dani z pridanej hodnoty za I. štvrťrok roku 2000, ako i za IV. štvrťrok roku 2000, mal neoprávnene uplatniť DPH na vstupe z fiktívnych dodávateľských faktúr, ktoré mali byť uhradené všetky v hotovosti vrátane DPH dodávateľovi K..D.. s.r.o. L., pričom v súvislosti s vykonanými kontrolami Daňového úradu Košice I boli uvedené faktúry nahradené ďalšími fiktívnymi faktúrami dodávateľa spol. A., s.r.o. (prvá a druhá časť žalovaného skutku) Je však nesporné, že spoločnosť K..D.. s.r.o. L. bola v likvidácii od roku 1999. V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že to bol aj obžalovaný, ktorý bol konateľom spoločnosti K..D.. s.r.o. L. - spoločne aj s C. D.. Podľa jej výpovede práve obžalovaný vykonával činnosť spojenú s funkciou konateľa, ona v tejto spoločnosti nerobila nič (na tomto mieste je potrebné zdôrazniť personálne prepojenie uvedených spoločností). V súvislosti so spoločnosťou A., s.r.o. W. E., konateľ spoločnosti A. s.r.o., ktorý ju prevzal v roku 2000 od D. D. vypovedal, že spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť a on ani obžalovaného , ani spoločnosť V. s.r.o. nepozná.

K tretej časti žalovaného skutku je potrebné poznamenať, že najmä listinné dôkazy nasvedčujú konaniu obžalovaného, že ako „splnomocnený zástupca“ spoločnosti V. s.r.o. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnických osôb v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2000 mal vykázať nulovú daňovú povinnosť, pričom počas vykonanej daňovej kontroly dane z príjmov právnických osôb za uvedené obdobie predložil ku kontrole dodávateľskú faktúru od dodávateľa Ing. C. M. vo výške 1.239.040,-Sk, ktorá mala byť uhradená 15.12.2000, pričom tento ako podnikateľský subjekt za roky 1999 až 2002 podal na daňovom úrade čestné prehlásenia o tom, že nemal žiadne príjmy z podnikania.

Napokon, k štvrtej časti žalovaného skutku odvolací súd uvádza, že obžalovaný ako „splnomocnený zástupca“ spoločnosti V. s.r.o. L. v úmysle skrátiť daň z príjmov právnickej osoby v rámci podaného daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 mal vykázať nulovú daňovú povinnosť, pričom v súvislosti s vykonanou komplexnou kontrolou daňového úradu k rozdielu na dani z príjmov právnických osôb za rok 2001 bola predložená dodávateľská faktúra od dodávateľa G. Š. - M. vo výške 3.207.800,-Sk ktorá mala byť uhradená dňa 15.01.2002, pričom G. Š. ako podnikateľský subjekt od roku 1998 nepodával daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb ani k DPH, pričom pobyt aj jeho sídlo sú neznáme.

Skutočnosťou, ktorá viedla odvolací súd, že používa v odôvodnení termín ... ako „splnomocnený zástupca“ spoločnosti V. s.r.o....“, je obsah Poverenia (viď č.l.97/ I. zv.). Z jeho obsahu vyplýva, že obžalovaný „... je splnomocnený jednáť a na základe jednaní podpisovať obchodné zmluvy, riadiť prípravné práce pre stavbu pivovaru, nákup technológie, stavebné práce, dohľad nad personálnym servisom a celkovou finalizáciou spustenia prevádzky ...“. V žiadnom prípade teda nebol splnomocnený na iné než tam uvedené úkony, ak navyše z dokazovania vyplýva pochybnosť o autentičnosti podpisu konateľky spoločnosti A. V. , vyd. R.

K doposiaľ uvedenému odvolací súd uvádza, že cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie pri dodržaní účelu zákona, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov na základe vykonania spravodlivého procesu. Pokiaľ však okresný súd nepostupuje v súlade s uvedeným, vzniknuté pochybnosti o správnosti skutkového zistenia, resp. neodstránené rozpory v skutkových zisteniach napadnutého rozsudku sú dôvodom pre postup podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por.

Nakoľko skutočný stav veci nebol jednoznačne správne zistený v dôsledku už uvedeného postupu okresného súdu, krajský súd ďalej postupoval v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por. a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Úlohou prvostupňového súdu bude, aby v ďalšom konaní doplnil - najmä doteraz zadovážené dôkazy - aspoň nasledovne.

Vypočúť opätovne svedkyne Ing. H. K., v prípade potreby aj ďalšie pracovníčky daňového úradu, ako aj JUDr. L. O., na okolnosť na základe čoho - akej právne relevantnej skutočnosti - jednali s obžalovaným tak, že koná v mene spoločnosti V. s.r.o., a nech sa v rámci výpovede vyjadria k predmetnému Povereniu.

Až po takto doplnenom dokazovaní, podľa názoru odvolacieho súdu, bude môcť súd prvého stupňa vo veci na základe riadne zisteného skutkového stavu vo veci spravodlivo - pri plnom rešpektovaní ustanovení § 2 ods.10 Tr.por. i § 2 ods.12 Tr.por. - rozhodnúť.

Preto krajský súd ako odvolací súd dospel tak na základe vyššie uvedených zistených skutočností k záveru, že okresný súd pochybil, pokiaľ rozhodol a to predčasne, na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, čo bolo podkladom pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. a vrátenie veci súdu prvého stupňa v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por., aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a znovu rozhodol.

Poučenie:

Proti uzneseniu sťažnosť nie je prípustná (§ 185 ods. 2 Tr.por.).